

משקין בית השלחין פרק ראשון מועד קטן ז.

עין משפט גזר מצוה

א ד מיי פ"ח מהל' י"ט
ה"ה ה' טושי"ע א"ח ס"י
מקל סעיף ג'
ס ב מיי שם טושי"ע
שם:
ס ד ג ה ו מיי פ"ח
מהל' י"ט הלכה ו סמג
לאון עה טושי"ע א"ח ס"י
מקמ סעיף א':
ס ז מיי פ"ו מהל' י"ט
הלכה טו ו'פ"ט
מהלכות טומאת צרעת
הלכה ז':

עד כמה עך פרסה. דאין מכירין זה את זה ציורת מפרסה
אפי' בלא נהר א"נ ה"פ כשיש נהר מתי קרויין מכירין
עד פרסה אבל ציורת מיקרי אין מכירין ודוקא דליכא נהר:
תניא ר"ש בן אעזר אומר. לא ידענא מה הוא אם הוא תנא

עד כמה. מרוחקין הני תרי חורי נמליס דכי איכא נהרא צייניהו
וליכא גישרא דאין מכירין הני צחורי דהני: **עד פרסה.** אי ליכא
פרסה צייניהו אע"ג דליכא נהרא וליכא מעבר מכירין הני צחורי
הני: **נועץ שפור.** במקום שהן מזוין ומרדה האדמה וממעץ אומן:
הוא. (א) עפוי דקל דתמרים:

עד כמה עך פרסה: רבי יהודה אומר משדה
האילן כדרכו ומשדה הלבן שלא כדרכו:
תנו רבנן * כיצד כדרכו חופר גומא ותולה
בה מצודה כיצד שלא כדרכו גועץ שפור
ומכה בקורדום (ב) ומרדה האדמה מתחתיה
תניא (ג) (ר"ש בן אעזר) אומר * כשאמרו
משדה לבן שלא כדרכו לא אמרו אלא
בשדה לבן הסמוכה לעיר אבל בשדה לבן
הסמוכה לשדה האילן אפילו כדרכו שמא
יצאו משדה הלבן ויחריבו את האילנות:
ומקריין את הפירצה במועד: כיצד מקריין
רב יוסף אמר (ד) * בהוצא ודפנא במתניתא
תנא ד' צר בצרור ואינו טוח בטיט אמר
רב חסדא לא שנו אלא כותל הגינה אבל
ה' כותל החצר בונה כדרכו לימא מסייע
ליה (ו) כותל (ז) הגוחה לרשות הרבים סותר

דפנא. ציי"ר וקעצד גדר מדפנא
ומגדל אותה מהו"י הדקל: **אר צלור.**
מניח אבנים זה על גב זה: **אמר**
רב חסדא לא שנו. דאמר מתני'
מקריין אבל אינו צונה כדרכו:
כפול גינה. דליכא פסידא יתירא
אז עיילי זה אינטי: **אבל כפול חצר**
צונה כדרכו. דליכא פסידא יתירא
אז עיילי זה גנזי וגנזי ממוניה:
גוחה. שוחה ונטוי: **סוסר וזונה**
כדרכו. דהיינו כותל חצר מסייע
ליה לרב חסדא: **מפני הסכנה.**
שלא תפול על הולכי צרשות הרבים:
שלא מפני הסכנה לא. קשיא לרב
חסדא דאמר כותל חצר צונה כדרכו
אע"פ דליכא סכנה: **סריץ.** ללא
קשיא לרב חסדא דהא דקמי' במקום
סכנה היינו דקמי' לא כשגוחה וצונה
לה שפיר: **הא.** דקאמר רב חסדא
שלא במקום סכנה צונה כדרכו
כשהיא סתורה קודם לכן אבל לא
סת' לה צמועד: **הסס.** במקום
סכנה לסתור משום דליכא סכנה
ולא ליצני לצבנין ליכא סכנה: א"כ.
ללא צני: **ממנעי ולא ספרי.** והוי
סכנה: **מפניסין נמי דיקא.** כרז
חסדא דגינה אינו צונה צמועד
כדרכו: **אלא לאו צגינה.** ובשביעית
צונה כדרכו אבל צמועד אינו צונה
כדרכו: **מתני' רואין אם הנגיעים**
להקל. כלומר רואה הבהן נגע זרעת
צמועד לטהר: **לא להחמיר.** שאם
רואה הבהן שהוא טמא אינו אומר
כלום שאם מטמאו נמלא מצערו
צמועד ורחמנא אמר (דכ"ס טו)
ושמחת בתוך: **גב' שאם אפה**
נוקק לו להקל אפה נוקק לו להחמיר.
כלומר מחחר שרואה הבהן אומר
צין הוא טמא צין הוא טמור: א"כ
נראין דברי ר' מאיר צמוסגר.
שרואין ודברי רבי יוסי צמוחלט:
צמוסגר ראשון. שאם מטמא ליה
משמא ליה אז לא מטמא ליה לא
מטמא ליה יותר מדממעיקרא
אלא מסגר ליה פעם שניה:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה הוא הרצי
דקל הסד' ומה"ר דפנא
עפוי עין שקרוין לר"ר
ופרי שלו קרוין ביי"ש
וקעצד גדר: (ב) תוס' ד"ה
אמר רבי טו' ואז בני שמק
ורבי יוסי קעצד לעולם
כו' ולדברי ר' יוסי לא
תמלא: (ג) ד"ה הסגר כו'
תמילת הסגר ראשון שזכור
לשחוק דהא:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה אמר רבי
נראין וכו' אריך פירוש
ופירוש בשווא מוחלף
ובסא שפא יקרא. עין
מיי"ש פ"א מ"ז דמנייה:

הגהות הגר"א

[א] גב' צמוסגר שני כ"ע
ל"פ דמיו ליה כי פליגי
צמוסגר ראשון כ"ל:

לעני רש"י

ביי"ר [זורז"ר] דפנא.

מוסף רש"י

הגוחה. מטה (סוכה
סה).

אמר רבי נראין דברי ר"מ
במוסגר. מה שפירש
צקונטרס דמוסגר אסור בתשמיש
המטה לא נדע מנין לו דהא תנן
בפרק קמא דמגילה (ד' ט:) אין צין
מוסגר למוחלט אלא פריעה ופרימה
משמע דלענין תשמיש המטה שזין
דלמלא דאמר מוחלט מותר כל שכן
דמוסגר מותר ולמ"ד דמוחלט אסור
ה"ה מוסגר אסור דהא מוחלט מאי
טעמא דאסור משום דליכא ק"ו
לימי חלוטו כדאמרין צשמעתין והכי
נמי ק"ו לימי הסגירו וגמרינן ימי
הסגר מימי ספרו ואי משום דאין
טעון פריעה ופרימה צימי אסרו
נמי אין טעון פריעה ופרימה והא
דקאמר רב טעון צמוסגר הא לענין
שילוח טומאה זה זה שזין ה"ה לענין
תשמיש המטה הן שזין אלא לא פסיק
ליה לאיסור או להיתר וגם מה
שפירש צקונט' דמוסגר אינו משתלח
חזן לג' מחנות מזה חזן צו דהא
בפרק קמא דמגילה (ד' ט:) קאמר
הא לענין שילוח זה זה שזין ולפי
זה קשה מאי שייך צוואת דאשתו
וצוואת דעלמא צמוסגר וצמוחלט
בשלמא צוואת דעלמא יש ליבש שהוא
* נריך פריעה ופרימה כשהוא מוחלט
וטמא טמא יקרא ופורש צמני אדם
צימי חלוטו יותר מצימי הסגירו

במורה נבוכים
האמר רבינו הרמב"ם
בפרק ט' מהלכות טומאת צרעת
ב"ה הלכה טו' ופ"ט
האמר רבינו הרמב"ם
בפרק ט' מהלכות טומאת צרעת
ב"ה הלכה טו' ופ"ט
האמר רבינו הרמב"ם
בפרק ט' מהלכות טומאת צרעת
ב"ה הלכה טו' ופ"ט

במורה נבוכים
האמר רבינו הרמב"ם
בפרק ט' מהלכות טומאת צרעת
ב"ה הלכה טו' ופ"ט
האמר רבינו הרמב"ם
בפרק ט' מהלכות טומאת צרעת
ב"ה הלכה טו' ופ"ט
האמר רבינו הרמב"ם
בפרק ט' מהלכות טומאת צרעת
ב"ה הלכה טו' ופ"ט

במורה נבוכים
האמר רבינו הרמב"ם
בפרק ט' מהלכות טומאת צרעת
ב"ה הלכה טו' ופ"ט
האמר רבינו הרמב"ם
בפרק ט' מהלכות טומאת צרעת
ב"ה הלכה טו' ופ"ט
האמר רבינו הרמב"ם
בפרק ט' מהלכות טומאת צרעת
ב"ה הלכה טו' ופ"ט

במורה נבוכים
האמר רבינו הרמב"ם
בפרק ט' מהלכות טומאת צרעת
ב"ה הלכה טו' ופ"ט
האמר רבינו הרמב"ם
בפרק ט' מהלכות טומאת צרעת
ב"ה הלכה טו' ופ"ט
האמר רבינו הרמב"ם
בפרק ט' מהלכות טומאת צרעת
ב"ה הלכה טו' ופ"ט

במורה נבוכים
האמר רבינו הרמב"ם
בפרק ט' מהלכות טומאת צרעת
ב"ה הלכה טו' ופ"ט
האמר רבינו הרמב"ם
בפרק ט' מהלכות טומאת צרעת
ב"ה הלכה טו' ופ"ט
האמר רבינו הרמב"ם
בפרק ט' מהלכות טומאת צרעת
ב"ה הלכה טו' ופ"ט

במורה נבוכים
האמר רבינו הרמב"ם
בפרק ט' מהלכות טומאת צרעת
ב"ה הלכה טו' ופ"ט
האמר רבינו הרמב"ם
בפרק ט' מהלכות טומאת צרעת
ב"ה הלכה טו' ופ"ט

במורה נבוכים
האמר רבינו הרמב"ם
בפרק ט' מהלכות טומאת צרעת
ב"ה הלכה טו' ופ"ט
האמר רבינו הרמב"ם
בפרק ט' מהלכות טומאת צרעת
ב"ה הלכה טו' ופ"ט
האמר רבינו הרמב"ם
בפרק ט' מהלכות טומאת צרעת
ב"ה הלכה טו' ופ"ט

במורה נבוכים
האמר רבינו הרמב"ם
בפרק ט' מהלכות טומאת צרעת
ב"ה הלכה טו' ופ"ט
האמר רבינו הרמב"ם
בפרק ט' מהלכות טומאת צרעת
ב"ה הלכה טו' ופ"ט
האמר רבינו הרמב"ם
בפרק ט' מהלכות טומאת צרעת
ב"ה הלכה טו' ופ"ט

במורה נבוכים
האמר רבינו הרמב"ם
בפרק ט' מהלכות טומאת צרעת
ב"ה הלכה טו' ופ"ט
האמר רבינו הרמב"ם
בפרק ט' מהלכות טומאת צרעת
ב"ה הלכה טו' ופ"ט
האמר רבינו הרמב"ם
בפרק ט' מהלכות טומאת צרעת
ב"ה הלכה טו' ופ"ט

במורה נבוכים
האמר רבינו הרמב"ם
בפרק ט' מהלכות טומאת צרעת
ב"ה הלכה טו' ופ"ט
האמר רבינו הרמב"ם
בפרק ט' מהלכות טומאת צרעת
ב"ה הלכה טו' ופ"ט
האמר רבינו הרמב"ם
בפרק ט' מהלכות טומאת צרעת
ב"ה הלכה טו' ופ"ט

במורה נבוכים
האמר רבינו הרמב"ם
בפרק ט' מהלכות טומאת צרעת
ב"ה הלכה טו' ופ"ט
האמר רבינו הרמב"ם
בפרק ט' מהלכות טומאת צרעת
ב"ה הלכה טו' ופ"ט
האמר רבינו הרמב"ם
בפרק ט' מהלכות טומאת צרעת
ב"ה הלכה טו' ופ"ט

רבינו הגנאל

וכמה יתא בין חור
לחור פרסה. ר' יהודה
אומר ציץ משדה הלבן
כדרכו ומשדה האילן שלא
כדרכו. ת"ר כיצד כדרכו
חופר גומא ותולה בה
מצודה. כיצד שלא כדרכו
נועץ שפור ומכה בקורדום
ומרדה בעפרי תחתיה.
ומקריין פירצה צמועד. רב
יוסף אמר בהוצא ודפנא,
במתניתא תנא צר בצרור,
כלומר כותל חצר באבנים זו
על גב זו, ואינו טח
בטיט. אמר רב חסדא לא
שנו משקריין את הפירצה
אלא כותל גינה (א) אבל
כותל חצרן שפול בונה
כדרכו. אמר רב אשי
מתני' נמי דיקא דעל
כותל גנה אמרה המשנה
ומקריין את הפירצה
במועד. דקמי' ובשביעית
בונה כדרכו. אי
ידעא דחצר צריכא לממר
בשביעית וכו' בנין
בשביעית מי אסיר, אלא
לאו דגינה ואע"ד דמיתו
כמאן דעביד נטירותא
לפרי. תניא כותל הגוחה
לרשות הרבים סותר ובונה
כדרכו מפני הסכנה שלא
יפול על בני אדם. מתני'
ר' מאיר אומר רואין
את הנגיעים כו'. תניא
ר' מאיר אומר רואין
את הנגיעים להקל, כדי
לטהרו, אבל לא להחמיר.
נ' יוסי אומר לא להקל
ולא להחמיר, שאם אתה
נוקק לו להקל אתה
נוקק לו להחמיר. שגא'
לטהרו או לטמאו. אמר
ר' נראין דברי ר' מאיר
במוסגר כי רואין להקל
טמור, אבל לא להחמיר
שאם יראה כי הוא
טמא ישחוק, ואוקמה רבה

(א) אלו תיבות המוקפים נראה
שמוסרות הם.